

VETO

ALGEMENE
STUDENTEN
RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 10, dd. 1 december 1983
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d,
3000 Leuven. Tel. 016/22 44 38.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten),
150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun).
Te storten op rek. nr. KB 431-0079541-68
t.n.v. ASR-VETO, Van Evenstr. 2d, Leu-
ven, met vermelding van 'Veto-abonne-
ment' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag om 17 uur
(open voor ieder) op 't Stuc, E. Van Even-
straat 2d, 1ste verdieping. Artikels binnen
op donderdag voor verschijning, adver-
tenties op vrijdag voor verschijning.

VETO is een publikatie van de Algemene
Studentenraad Leuven.

EN VERDER...

ONDERWIJS	Enquête POC's	3
KULTUUR	Twee Belgen	3
SOCIAAL	RvS-begroting	4
	VSF over Gol	5
SPORT	Intern. Tornooi	5
LEZERS		6
POLITIEK	Amnesty Intern.	4
	Doorbraak	7
BERICHTJES		8

Gol speelt Sinterklaas Zwarte Piet mag niet binnen

De akties tegen het wets-
ontwerp-Gol nemen verde-
re uitbreiding. Niet alleen aan de
Waalse universiteiten en in Brus-
sel, maar ook in Vlaanderen
neemt de kritiek konkrete vor-
men aan. Vorige week woensdag
trok een delegatie vanuit Leuven
naar Brussel om deel te nemen
aan de nationale akties. Tege-
lijkertijd kwam de *Vlaamse Stu-
denten Federatie* samen om een
persmededeling goed te keuren
waarin zij zich aansluit bij de
eisen van de hongerstakers (zie
kader op p. 5)).

Vrijdag deed een delegatie van de
hongerstakers uit Louvain-la-Neuve
een oproep tot solidariteit op de
algemene vergadering van Sociale
Raad, en maandag 11 kwam het
"aktiecomité vreemde studenten"
voor het eerst samen, gesteund door de
ASR en andere organisaties.

Over de hongerstakers kon je vorige
week reeds lezen in Veto. Ondertussen
is deze aktie gedeeltelijk gestopt. Het
hoofddoel was immers bereikt: infor-
matieverspreiding en mobilisatie van pers
en publieke opinie. Woensdag 23
november was er een eerste aktiedag
tegen het wetsontwerp-Gol en voor de
rechten van de migranten. Vijf ver-
schillende plaatsen in het Brusselse
werden toen tergelijktijd bezet, nl.
het kabinet van Gol, het gemeentehuis
van Anderlecht, het gemeentelijk insti-
tuut Frans Fischer van Schaarbeek, de
administratie van ontwikkelingssam-
menwerking en het nationaal sekreta-
riaat van CVP en PSC.

Partijstandpunten

De Leuvense delegatie trok samen met
studenten van de ULB en Schaarbeek

naar de Tweekerkenstraat, waar een
vijfkoppige delegatie ontvangen werd
door de nationale sekretarissen van
CVP (Ludo Willems) en PSC (Jacques
Lefèvre). Zelfs deze partijen willen Gol
niet volgen in zijn woede. De PSC zou
reeds via drie amendementen de
studentencensuren tegemoettreden: nl.
de uitbreiding van de mogelijkheid tot
familieherenging, taalcursussen wor-
den erkend als voorbereidend jaar,
niet enkel de minister van Justitie
beslist wanneer iemand afgestudeerd is,
en het land moet verlaten. De CVP had
nog geen partijstandpunt. Naar Ludo
Willems zei is de CVP tegen partikratie
en laat zij het initiatief over aan de
verbeelding van haar parlementairen.
En deze zouden zelfs nog verder willen
gaan in amendementen dan hun Waalse
broertjes! Trouwens: zij hebben Gol al
geremd toen hij dit ontwerp als
meerderheidsontwerp wou neerleg-
gen.

Taktisch racisme

Het uiteindelijke breekpunt in de
diskussie was de beperking van het
inschrijvingsrecht voor vreemdelin-
gen u weet wel, de sympathieke vorm
van willekeur, gelanceerd door trend-
setter Nols. Maar natuurlijk is Nols
een racist zegt de PSC, maar juist door
zo'n racistische maatregel in de wet in
te schrijven geven wij de racisten geen
kans, want al die mensen met sluime-
rende xenofobische gevoelens zullen
zich dan niet langer door Nols laten
meeslepen. Zij zullen stemmen voor de
PSC, die tenminste tegen het racisme is
ook al gaat zij, pro forma, af en toe
eens racistische maatregelen legalise-
ren. "U ziet, mijnheer, U moet dit
taktisch bekijken, wij hebben een grote
politieke verantwoordelijkheid op te
nemen."

Diezelfde grote politieke verant-
woordelijkheid speelt op het nivo van
de Sociale Zekerheid. Natuurlijk heb-
ben alle mensen recht op het levensmi-

nimum en op zelfrespect. Natuurlijk
zijn vreemdelingen in principe ook
mensen. Maar... Het kan toch niet de
bedoeling zijn mensen zekgeld te
geven (geeft het OCMW dan zak-
geld?). En, U mag ook niet vergeten
hoeveel vreemden hier niet legaal zijn.
Natuurlijk, de pesterijtes van rijks-
wacht en politie, de administratieve
rompslomp en dergelijke, wezenlijk
anti-racistische, racistische gewoontes
maken het migranten niet gemakkelijk
zich in orde te stellen, maar er moet
toch ergens een lijn getrokken worden,
in dit geval: een streep door de
rekening van de vreemdelingen.

Kortom, de buitenlandse studenten
moeten zich geen zorgen maken. De
PSC zal haar verantwoordelijkheid op-
nemen en de CVP laat eindelijk eens
iets over aan het initiatief van haar
parlementairen. Het besef zo'n belang-
rijke bondgenoten te hebben in de
strijd tegen het ontwerp-Gol en het
racisme, betekent een enorme stimu-
lans voor de aktievoerders. Het komt
er alleen nog op aan de juiste mensen
tot het juiste initiatief te bewegen.

Er staat dus nog heel wat te
gebeuren de eerstkomende weken:

1. Het "aktiecomité vreemde stu-
denten" begint vanaf vandaag een
petitie-aktie. Vanaf maandag is ook
een uitgebreide brochure te verkrijgen
over de situatie van de migranten, het
wetsontwerp-Gol, en de vreemde stu-
denten.
2. Het anti-fascistisch front houdt
zaterdag 3 december om 14u te
Antwerpen een nationale betoging
tegen racisme en fascisme.
3. Dinsdag 6 december om 13.30 te
Brussel is er een nationale betoging
tegen het ontwerp-Gol. Vanuit Leuven
wordt er verzameld om 12.45u aan het
station.

Adres: "Aktiecomité vreemde stu-
denten", Sociale Raad, 's Meiersstraat
5, 3000 Leuven.

(zie ook p. 5)

Geen schepen verbranden

De mensen praten erover
in het kaffee, iedereen
spreekt er zijn ASR-bekenden
over aan. De lezers schrijven.
De pers interesseert zich voor
de zaak. Alleen Veto zelf
beperkt zich tot een paar
toespelingen.
Binnen de ASR beweren
verschillende stemmen, dat
deze stilte niet mag volge-
houden worden. Ook al was
de Veto-diskussie bedoeld als
een binnenshuis-aangelegen-
heid — als heel Leuven je op
de vingers kijkt ben je wel
een verklaring verschuldigd.
Toch was er — en is er nog
steeds — veel voor te zeggen
om niet te veel lawaai te
maken. Zo deed de stuur-
groep niets anders dan de
doelstellingen van Veto in
herinnering brengen. Op
zichzelf hoefde dat geen
konflikt in te houden. De
reaktie van de redaktieleden
was ook niet zo onverdeeld

negatief als de mobilisatie
van de publieke opinie heeft
doen vermoeden. Pas onder
de druk van al die
belangstelling moest de Veto-
diskussie wel polariseren. En
aan beide kanten vindt men
mensen die die polarisering
geen warm hart toedragen.
Vooral na persoonlijke ("in-
formele") gesprekken in de
afgelopen week blijkt dat er
nog veel mogelijk is. Daarom
wil de ASR ook met deze
Veto nog voorzichtig zijn. De
lezer die er op tijd bij was,
komt in deze Veto wel aan
het woord. De ASR zelf
vraagt nog een weekje
geduld. Niet omdat haar
standpunt niet duidelijk is.
Maar omdat zij nu ruimte wil
scheppen om volgende week
— wie weet — een redaktie te
organiseren waarin ook het
gros van de vroegere
medewerkers zich kan her-
kennen.

De redaktie.

Gol: racisme bestrijden met racisme.

Dienst Juridisch Advies:

Waarmee heeft een student te maken?

Militieproblemen zijn al
goed voor meer dan de
helft van de raadple-
gingen, die de dienst Juridisch
Advies jaarlijks te verwerken
heeft. Omdat toch vaak dezelfde
problemen opduiken, wil de
dienst het eens proberen met
informatieavonden. Op zo'n av-
ond kan je immers zowel de
algemene info uit een brochure
presenteren als ingaan op specie-
fieke problemen van de aanwe-
zigen.

Omdat burgerdienders en legerdien-
ders meestal niet erg veel interesse
hebben voor de technische proble-
matiek van de andere worden de avonden
opgedeelde in twee stukken: één over de
dienstplichtwetten en één over alter-
natieven voor legerdienst.

De dienst Juridisch Advies maakt
deel uit van de Sociale Dienst van
Studentenvoorzieningen op de Bo-

gardenstraat. VETO had een gesprek
met Lieve Van Hoestenberghe, die er
al werkt sinds de dienst een jaar of acht
geleden werd opgericht.

Lieve Van Hoestenberghe: Meer dan
50% van de bezoekers hier komen met
vragen i.v.m. militie. Elke student
heeft maar ook voor één bepaald
aspect. Zo komt het wel voor dat tien
studenten na elkaar met hetzelfde
komen. Alleen de kostwinnende zonen
zijn er moeilijk. Dat is zo gepersonali-
seerd. Vroeger werden deze vragen
ook aangepakt door de Sociale Dienst.
Maar de militieproblematiek is erg
technisch, en je kunt je ook geen
fouten permitteren. Als iemand voor
het OCMW of voor de gemeente
verkeerd advies krijgt en een verkeerde
procedure volgt, dan moet hij hoog-
stens een heleboel nieuwe formulieren
invullen. Maar wie fouten maakt in de
militie gaat onherroepelijk het leger in.
Daarom ben ik hier gekomen: om
korrekte informatie te kunnen geven
op dit vlak.

vervolg op p. 2

(foto Jan Van Steen)

Met dit schot ging de jongste editie van de 24-Urenloop van start. Sportraad en VTK eens te meer in een spetterende
koproduktie. Kort na dit startschot ging deze VETO van stapel. Maar volgende week lees je er uiteraard meer over.

vervolg van p. 1

Dienst Juridisch Advies

Met welke juridische problemen heeft een student te maken?

Veto: Is dit de eerste keer dat U met een informatieavond naar buiten komt?

Lieve Van Hoestenbergh: Het is nog al gebeurd, vooral op vraag van fakulteitskringen, zoals VTK, Germania, Psychologie... Zeker als de praeses in zijn laatste jaar zit (nvdr en een jongen is) en het leger ziet aankomen. Vorig jaar deed VTK een avond over ontwikkelingshulp, waarvan ik een deel was. Dat was de best georganiseerde avond tot nu toe. Het is wel de eerste keer dat we het zelf zo officieel doen. En het is misschien niet slecht dat de Juridische Dienst, en daarmee ook Studentenvoorzittingen, op die manier wat meer naar buiten komt. Vroeger zou ik daar voorzichter mee geweest zijn. Als je nog maar pas aan het werk bent, ben je nog niet helemaal op de hoogte van alle problemen en valstrikken die zich kunnen voordoen.

Lieve Van Hoestenbergh: Meestal hebben ze er iets van gelezen in de Akademische Agenda. Maar ook heel veel studenten komen door 'mond aan mond'-reklame naar hier, vooral dan laatstejaars. Voor hen wordt het probleem uiteraard aktuëel. Jammer genoeg komen de raadvragers vaak te laat, t.t.z. te laat om afgekeurd te worden als ze een ernstige ziekte hebben.

Info-avonden dienstplichtwetten en Alternatieven voor legerdienst op dinsdag 13 december in de Kleine Aula en op dinsdag 20 december in het Rekreatiecentrum in Heverlee. Telkens om 20.00 u.

Afkeuring

Veto: Hoe kennen de studenten de dienst?

Veto: Stel dat iemand lichamelijk iets scheelt; bijvoorbeeld zijn ene been is langer dan het andere, en dit staat op de

lijst van de 'gevallen' waarvoor medische afkeuring kan bekomen worden. Kan die persoon dan al vanaf zijn eerste kandidatuur afgekeurd worden?

Lieve Van Hoestenbergh: Vrijstelling op medische grond, want zo heet dat eigenlijk, is een geval apart. Af en toe komen hier inderdaad mensen aan, die naar de lijst vragen, zo van 'misschien vind ik wel wat waarvoor ik afgekeurd kan worden'. Maar die lijst is erg algemeen en erg streng. Het is een illusie om daar zo maar iets tussen te vinden. Het is echter wel mogelijk om voor het einde van je studies vrijstelling op medische grond aan te vragen. En je loopt daarbij geen risico; als je tenminste tegelijkertijd uitstel aanvraagt. De Herkeuringsraad doet immers alleen uitspraken over deze specifieke vraag ('Kan ik voor deze ziekte vrijgesteld worden?'), en die aanvraag kan in het slechtste geval alleen afgewezen worden. Je moet daarom niet meteen 'onder de wapenen'. Nog iets: afkeuring is definitief. En het is de enige manier om nooit meer iets met het leger te maken te krijgen. Al de rest (gewetensbezwaarden inkluis!) zijn alleen maar vrijgesteld in vredetijd.

Lieve Van Hoestenbergh: "De helft van de problemen die wij hier te behandelen krijgen, gaan over de militieafkeuring. Vandaar dat we aan informatieavonden gingen denken." (Foto Jan Van Steen)

Veto: Neemt de Sociale Dienst soms proceskosten op zich?

Veto: Hebben de studenten altijd gelijk?

Lieve Van Hoestenbergh: Volgens ons zou dat voor belangrijke principiële processen best te verantwoorden zijn, maar de heer Schiepers, regeringscommissaris van de K.U. Leuven, verbiedt uitdrukkelijk dat wij criteria zouden gebruiken om daarvoor toelagen uit te trekken. Volgens hem mag de Sociale Dienst de rol van de staat niet overnemen: de Sociale Dienst mag slechts, zoals de pastoors indertijd, de nood van behoeftigen lenigen. Een OCMW-functie zozeggd.

Lieve Van Hoestenbergh: Over het recht hebben ze soms onredelijke verwachtingen. Soms komen ze hier binnen als slachtoffer van een diefstal of van een ongeval. De dader is gekend, maar onbemiddeld. En dan snappen ze niet, dat ze geen gelijk kunnen krijgen, ook al hebben ze het... Voor ons moet het ook juridisch haalbaar zijn.

Veto: Om alle verwarring te vermijden: U bent gemeentegreved in de Sociale Dienst?

Lieve Van Hoestenbergh: Inderdaad. Ik behandel een dossier nooit alleen. Het terrein waarover ik werk blijft ook beperkt. Wij gaan uit van: waarmee heeft een student te maken? 'Student' is daarbij wel een ruim begrip. Laatstjaarsstudenten bijvoorbeeld staan met hun wachttijd al met een halve voet in de werkloosheid. We sluiten ook de NUHO-studenten niet uit van advies. Maar erfrechtwesties verwijs ik door. Een fiscaal advies geef ik ook niet. Mensen die daarom komen vragen hebben geen sociale dienst nodig. L.B. / R.B.

Processen

Veto: Iets wat we ons al vaak hebben afgevraagd: kunnen vrouwen het statuut van gewetensbezwaarde aanvragen?

Lieve Van Hoestenbergh: Neen. Zelfs iemand die eenmaal is afgekeurd en dus geen dienstplicht meer heeft, kan het statuut niet meer vragen. De organisatie BDJ (Burgerdienst voor de Jeugd) is daar wel verbolgen over... Maar eenmaal voor de Raad verschenen, kan je niet meer naar de herkeuringsraad. Wel nog tijdens de aanvraagtijd. Dat is een regeling die naar aanleiding van een concreet geval bewerkstelligd kon worden; het is de uitspraak van het Hof van Cassatie. In kassatie gaan is overigens voor dergelijke gevallen een erg goedkope procedure.

Veto: Komt het vaak voor dat de Juridische Dienst bijspringt in een juridische procedure?

Lieve Van Hoestenbergh: Eerst en vooral moet je wel weten dat acht op de tien gevallen die naar de militieraad trekken voor een of andere herroeping nutteloos zijn. Maar de andere twee kunnen goede redenen hebben om zich zo nauwgezet mogelijk te verdedigen. Dat gebeurt bijvoorbeeld in het geval van een kostwinnende zoon. Daar moet dan echt een dossier verdedigd worden. Of wanneer er een wijziging is voor de grond van het uitstel. Zoals wanneer er al een broederdienst in de familie is.

Het besef dat men zich kan verdedigen, dat men beroep kan doen op alle kansen voor de militieraad, komt vaak omdat ze per toeval bij de dienst Juridisch Advies verzeild zijn geraakt. Lieve Van Hoestenbergh begeleidt, legt contacten met advocaten en dergelijke, maar pleit normaal niet. Eigenlijk kan zij dat wel: ze is niet ingeschreven bij de Orde, maar om te pleiten voor de militieraad is dat niet nodig. Maar afgezien daarvan blijft het natuurlijk moeilijk te combineren met haar halftime job. Waarin ze nog heel wat andere dingen te doen krijgt dan militie. Zoals huur, bijvoorbeeld. Er moet wel altijd een juridisch aspect aan zitten.

Haalbaar

Veto: Een student die zelf een advocaat moet betalen, is wel al gauw behoeftig...

Lieve Van Hoestenbergh: En een advocaat is zoals wij: hij wordt duurder met oud te worden. Daarom zoeken wij hier geregeld naar jonge advocaten die het nog niet te hoog in hun bol hebben. Soms pleiten studenten voor zichzelf. Dan moeten ze wel goed ter tale én goed voorbereid zijn.

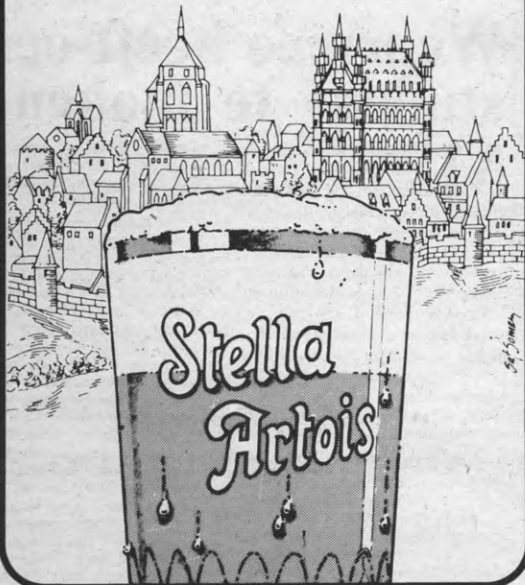
Beste jarige,

Eindelijk ben je 21 jaar geworden !

Wij, van STELLA, wensen je alvast een hartelijk proficiat. Maar naast onze gelukwensen bieden wij jou een grandioos geschenk aan. Stel je voor: geen tien, geen twintig maar liefst 50 heerlijke, frisse STELLA's. Elke maandagnamiddag tussen 13 uur en 18 uur kan je deze 50 gratis STELLA-bons komen afhalen in de Raadskelder onder het Stadhuis op de Grote Markt. En dan maar klinken op die 21 jaar samen met je vrienden in het café van je eigen keuze.

Nogmaals proficiat en vooral heel veel GEZONDHEID !

P.S. Vergeet ook je identiteits- en studentenkaart niet mee te brengen.

GESCHENKBOEKEN

LITERATUUR

BERKHOF	Amanda	390 fr.
BOUTS	De glazen deur	490 fr.
GOLDING	Evencachtsritten	535 fr.
IRVING	De wereld volgens Garp	470 fr.
IRVING	Hotel New Hampshire	660 fr.
IRVING	De watermethodenman	560 fr.
KAFKA	Verzameld Werk	550 fr.
LAMPO	Zeg maar Judith	660 fr.
SCHOUWENAARS	Liliane	590 fr.

Standaard Boekhandel
Naamsstraat 57 - LEUVEN
016/23.98.21

Kringraad doet enquête Hoe efficiënt werken de P.O.C.'s?

De Kringraad — die geleiding van de A.S.R. die zich o.m. met het onderwijsbeleid van de unief bezighoudt — doet momenteel een enquête over de onderwijscommissies en het impact van de studentenvertegenwoordigers in allerlei beheersorganen van de universiteit. Het is niet alleen de bedoeling te onderzoeken in hoeverre onderwijscommissies erin slagen de opleiding te structureren, maar ook na te gaan met welke middelen de Kringraad de studentenvertegenwoordigers kan steunen.

De konklusie waartoe Kringraad reeds vóór de enquête gekomen was, is negatief van aard: het onderwijs aan de universiteit wordt op een weinig doordachte wijze uitgebouwd. Tot deze vaststelling kwam men bijvoorbeeld vorig jaar bij het onderzoek naar

de studiebelasting aan deze universiteit. Kringraad constateerde dat de overlast die her en der tot uiting komt het gevolg is van een gebrekkige visie op het universitaire onderwijs bij de 'makers' ervan. Nivo wordt verward met hoeveelheid, cursussen worden 'opgevuld' met materies, veeleer dan uitgewerkt naar inhoud en vorm met een bepaald doel voor ogen. Van de symptomen hiervan hebben vooral de studenten te lijden. De nadruk komt te liggen op feiten en detailkennis. Doordat de meeste vakken zo weinig doelgericht worden gegeven, is de onzekerheid bij de studenten vaak groot: zij weten niet goed genoeg waarom zij bepaalde stof te verwerken krijgen, hoe zij deze het beste aanpakken, en op basis waarvan zij later beoordeeld zullen worden. Sommige aspecten van de opleiding ervaren vele studenten dan ook als zinloos — in vele gevallen waarschijnlijk terecht. Volgens Kringraad nu is ook de toenemende expansie, de verzwarening van vele onderwijsprogramma's het gevolg van een gebrek aan visie op de opleiding.

Onderwijscommissies

Dat er iets schort aan het onderwijsbeleid van de universiteit komt ook tot uiting in de manier waarop de onderwijscommissies werken. Per richting aan de unief heeft men één zo'n commissie, die het onderwijs dat in die richting verstrekt wordt dient te bespreken, en in praktijk het uitzicht van de hele opleiding bepaalt (binnen de gestelde grenzen en hoewel de commissie slechts een adviserende bevoegdheid heeft). Zo is de onderwijscommissie de plaats waar — mits goedkeuring door de Fakulteitsraad — beslist wordt wie de ombudsmannen zullen zijn, welke partiële examens en vooreksamen men gaat organiseren, hoe de examenregeling er zal uitzien, enzovoort. Daarnaast biedt deze vergadering ook bij uitstek de gelegenheid om te praten over meer fundamentele dingen, zoals de doelstellingen van de opleiding en de opstelling van het kurrikulum. Uit ervaring van heel wat studentenvertegenwoordigers blijkt echter dat hier

Ook de student heeft belangen bij de opleiding

(foto Veto-archief)

van een actief beleid weinig sprake is. Inhoud en lesvorm van vakken worden nauwelijks besproken, en wat de samenstelling van het totale programma betreft blijkt dat de meestgehoopte argumenten te maken hebben met het opvullen van mandaten, overwegingen van financiële aard of vaak gewoon prestige, veeleer dan met didactisch inzicht. Studenten in dergelijke commissie hebben dan ook geen gemakkelijke taak: niet alleen zijn zij numeriek in de minderheid, maar, indien ze in naam van de studenten eigen standpunten te verdedigen hebben, moeten ze argumenteren met professoren die over veel meer historische achtergrond en vergaderingstechniek beschikken. Men moet dus al goed voorbereid zijn wil men zich niet het zwijgen laten opleggen met argumenten als: "Dit is vorig jaar al besloten!" of: "Hier gaan we nu toch niet over praten!". Men mag zich ook niet uit het lood laten slaan door het onbegrip of zelfs de onwil van mensen die men als student slechts kent als docent en/of examinator.

Samenwerking

De bedoeling van Kringraad nu, is na te gaan in hoeverre de bovenstaande analyse van de feiten algemeen is, en wa studentenvertegenwoordigers in verschillende fakulteiten daaraan proberen te doen. Daarnaast wil de raad ook uitmaken met welk soort van acties zij de onderwijswerking in de kringen het best kan steunen. Uit de enquête moet blijken rond welke onderwerpen op Kringraad het dringendst gewerkt moet worden. Vonden bepaalde kringen daarentegen een oplossing voor problemen die ook in andere kringen opduiken, dan kunnen die ervaringen gebundeld worden en naar zoveel mogelijk mensen worden doorgespeeld. Tenslotte zal men met de enquête kunnen nagaan waar er zich akute problemen voordoen, en of en hoe men daarop een centraal nivo het best op kan inspelen.

Het is overigens zelfs niet zonder belang te weten wie er allemaal op een onderwijscommissie zit namens zijn kring: een namen- en adressenlijst zal

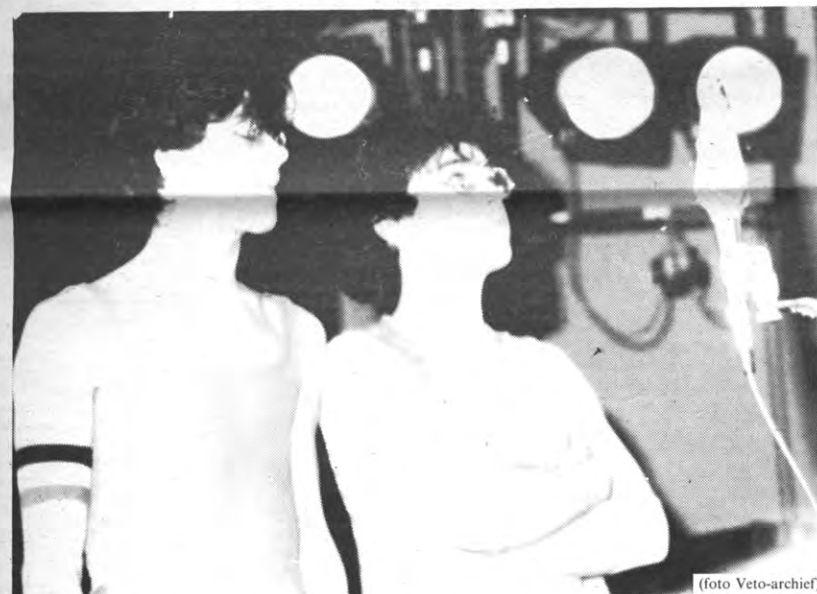
aan de hand van de enquête worden samengesteld. De meeste studenten blijven immers maar één of twee jaar op zo een vergadering zeten, waarna ze uit Leuven verdwijnen. Kringraad beschikt echter over informatie die op deze raad gedurende jaren werd verzameld. Zo werd vorig jaar, na een jarenlange werking rond dit probleem, een brochure samengesteld over studiebeasting, die voor vertegenwoordigers of allerlei commissies en raden heel wat interessante gegevens bevat. Er zal trouwens ook een informatieavond georganiseerd worden rond dezelfde problematiek. Aan de hand van een degelijke adressenlijst zal het gemakkelijker worden om dergelijke informatie door te spelen.

Tenslotte biedt het alle voordelen voor de studenten het werk op zoveel mogelijk nivo's van de universitaire hiërarchie te coördineren. Elke kring stuurt vertegenwoordigers naar onderwijscommissies (het laagste nivo in de hiërarchie). Op fakultair nivo dienen soms reeds meerdere kringen samen te werken om een eensgezind standpunt te verdedigen op de Fakulteitsraad. Kringraad tenslotte stuurt studenten naar de Akademische Raad (de hoogste instantie aan de K.U. Leuven waarin nog studenten zeten). Op hoe meer nivo's men hetzelfde standpunt verdedigt, des te meer kans heeft men op succes. Zo is het voor de Kringraad, die een oplossing nastreeft voor het probleem van de studiebelasting op Akademische Raad belangrijk dat deze materie ten gronde wordt besproken op zoveel mogelijk onderwijscommissies. Omgekeerd hebben de kringen er alle voordeel bij dat de studentenvertegenwoordigers op Akademische Raad de houding kennen van een kring tegenover bijvoorbeeld een programmahervorming die in laatste instantie door de Akademische Raad moet worden bekrachtigd. Den enquête speurt naar kanalen om deze samenwerking te bevorderen.

De resultaten van de enquête worden binnen enkele weken verwacht. Indien ze interessant zijn, hoor je er in de Veto nog van.

W.G.E.C.

Interview Twee Belgen MADE IN BELGIUM

(foto Veto-archief)

Terwijl de Leuvense straten bezet en bewerkt werden door politie, rijkswacht en betogers, had in de zaal LIDO ook een optreden plaats van 'Twee Belgen'. Het initiatief kwam van Radio Scorpio die hiermee haar vierjarig bestaan kracht bij zette. Het duurde tot even over half elf vooraleer de voor drie vierden gevulde zaal de vijf Belgen van 'Twee Belgen' te zien en te horen kreeg.

Na drie minuutjes bleek er echter al een kink in de kabels te zijn geslopen. De klassieke elektriciteitspanne legde de Belgen het zwijgen op. Tweede keer, goeie keer. Er werd meteen van start gegaan met de nieuwe nummers uit de slechts drie weken oude elpee "Soul's Masking". De zaal liep al vlug warm voor de nieuwe Belgen-sound. Vooral de teatrale titelsong "Soul's Masking" en de uit de nieuwe elpee getrokken single "Call" bleven nazinderen. Ze werden dan ook terecht later op de avond als bisnummers ten beste gegeven. Het onrustige, paniekerige "When Fire Breaks Out" en de serieuze songs "Collect these Shades on my Face" en "I have a Bright

Mind" kregen naast de nieuwe pret-song "my Meat won't keep" als tegenhangers ook de bekende "Quand le film est triste", "Lena", "The third from the left of the top row" en "Moustafa". Al bij al een geslaagd optreden voor een enthousiast publiek. Dat was ook de mening van de zanger-gitarist en Belg Rembert, toen we hem na het optreden enkele vraagjes stelden.

Veto: Waarom de sprong van een duo naar een vijfmanschap?

Twee Belgen: We hadden vooral mensen nodig omwille van de perkussie. We werken liever niet met bandjes — wat we trouwens tijdens optredens nooit gedaan hebben.

Veto: Jullie hebben ook een Amerikaan tot Belg gedoopt, ene Chris Whitley?

Twee Belgen: Chris is een New Yorker die in Gent is blijven hangen. Hij speelt enorm goed gitaar en verder is hij een beetje een speciale gast.

Veto: Dus past hij eigenlijk bij jullie imago?

Twee Belgen: Ja, al wie ook maar speciaal is, mag afkomen.

Veto: Kun je de overgang van de eerste naar de tweede elpee even schetsen?

Twee Belgen: Onze eerste elpee was gecentreerd rond de song "Some kind of Madness". Een song die we life

altijd moeilijk hebben kunnen spelen. De tweede elpee is vertrokken van deze song en kent dezelfde experimentele sfeer, gaat zelfs ietsje verder. Enkele delen van de plaat werden bijvoorbeeld bij mij thuis in de kelder gewelven of in de keuken opgenomen, omwille van de goeie akoestiek.

Veto: Hoe is de idee voor een tweede elpee en dan meer specifiek voor de sfeer van "Soul's Masking" gegroeid?

Twee Belgen: Op een bepaald moment hadden wij enorm veel life-optredens. Vandaar dat er een sfeer van versteking groeide. We werden de optredens beu, we moesten als het ware steeds een masker opzetten. Een masker opzetten betekent eigenlijk je wegsteeken, vandaar "Soul's Masking".

Veto: Zijn er nog veel optredens gepland?

Twee Belgen: Ja, dit week-end treden we nog op in Holland.

Veto: Worden jullie daar goed onthaald?

Twee Belgen: Ja, heel goed zelfs. Behalve dan dat de Hollanders niet kunnen verdragen dat we "Twee Belgen" heten en eigenlijk met vijf spelen. De Belgen zeggen daar niets van — die kunnen blijkbaar niet tellen.

Veto: Nog veel succes en bedankt voor 't gesprek.

Michèle De Saedeleer
Hilde Devoghel

ALLE DAGEN GEOPEND!

KORTING op vertoon van studentenkaart

016/200719

Ijschaatsbaan Leuven

pirouette

de fijnste en goedkoopste ijschaatsen ontspanning

Speciale Studententickets lees Veto

Amnesty International: Nieuwe slogan voor oud protest.

35 jaar Amnesty International Mensenrechten

VREDE is de meer dan ooit dwingende eis van vandaag. VREDE was de 400.000-voudige schreeuw van 23 oktober. VREDE is ook een belangrijke grondslag van de nieuwe Amnesty International-kampagne: "Een miljoen lichtpunten", in de overtuiging dat er een onverbreekbare band bestaat tussen de mensenrechten en de vrede.

Door de volgende activiteiten kun je je medewerking verlenen aan deze campagne en je sympathie betuigen aan A.I.:

—door de petitie voor universele amnestie voor alle gewetensgevangenen te onderschrijven

—door deel te nemen aan de dag "Respekt voor de mensenrechten" op 10 december 1983 in Leuven

—door A.I.-kaarsen te kopen en aan te steken van 10 december tot en met de eindejaarsdagen.

vastgehouden o.v.v. hun politieke overtuiging of levensbeschouwing, kleur of etnische afkomst en dit zond dat zij geweld gebruikten of probeerden. Immers "Niemand onder hen zou mogen opgesloten zitten. Het arrestatie of straf o.v.v. hun overtuiging of afkomst is een schande voor de hele mensheid. Ze moeten onvoorwaardelijk worden vrijgelaten."

Amnestie voor alle gewetensgevangenen zou een ongeëvenaarde stap de goede richting betekenen om de internationale vertrouwen op te bouwen en ons dichter te brengen bij het universeel respecteren van de mensenrechten.

Deze petitie-actie kende tot nog toe een ongemeen succes. Mensen in meer dan 90 landen onderschreven de oproep. In Vlaanderen schaarde zich al 52 gemeentebesturen, 12 organisaties en 83.008 sympathisanten achter doelstellingen van A.I. Daarmee looft het aantal handtekeningen in België tot ver over de 100.000.

Als ook jou het lot van de gewetensgevangenen niet koud laat, kun je nu steeds een gratis petitieformulier aanvragen op het secretariaat van A.I. Vlaanderen (zie adres onderaan).

Betoging

Op 10 december 1983 viert A.I. haar 35^e verjaardag van de ondertekening door de Verenigde Naties van de universele verklaring voor de rechten van de mens (10 december 1948).

Als bekroning voor de jarenlange intensieve inzet van A.I. wordt in dec. 83 een — door duizenden mensen onderschreven — petitie overhandigd aan de voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en aan alle staatshoofden.

Deze wereldwijde handtekeningen-actie werd op 10 dec. 82 gelanceerd met de hulp van 7 nobelprijswinnaars van de vrede, onder wie W. Brandt en Andrei Sakharov. Daarin wordt opgeroepen tot de vrijlating van alle gewetensgevangenen, mannen en vrouwen, die in vele landen worden

Op 10 dec. gaat dan de grote "dag van de mensenrechten" door, onder leiding van de motto: "Een miljoen lichtpunten". Van deze feestdag maakt A.I. een strijdtag. Een strijd voor respect tegen de voortdurende met de voet getreden fundamentele mensenrechten die wij als vrije burgers moreel verplicht zijn mee te voeren, want wie zwijgt, stemt toe.

Ook A.I. Vlaanderen wil het signaal van hoop geven aan hen, wie fundamentele rechten geschonden zijn, gewetensgevangenen, gemartelden, die bedreigd worden door doodstraf.

Dit wordt daadwerkelijk gerealiseerd in een stille optocht op 10 dec. Leuven. Na een beiaardspel van J. Haasen vertrekt op het Ladeuzeplein (voor de Centrale Bibliotheek) de

Wie betaalt voor Alma? Tekort van 8 miljoen

Verleden week vrijdag was het weer zover. Vergadering van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS). Deze raad, paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de academische zijde, universiteitspersoneel en studenten is zowat het beheersorgaan van de sociale sektor. In de maandelijkse vergaderingen wordt het beleid ten opzichte van huisvesting, medisch centrum, Alma en andere vastgelegd. Doorgaans gaat het over personeelskwesties en het

nut van bepaalde diensten. Maar op het einde van het jaar moeten ook de centjes verdeeld worden. En daar ging het vrijdag om. Begrotingen alhier en aldaar.

Maar wie veel verwacht had, kwam bedrogen uit. Al die cijfertjes werden wel eens overlopen. Tot en met de kosten voor de vuile was van peda zus en zo. Waar de discussie wel over zou gaan was vooraf al te voorspelbaar: Alma, ASR en enkele andere rechtstreeks betaalde posten, zoals USCLOS. Uiteindelijk

is men echter blijven steken bij de Alma. De rest werd buiten enkele opmerkingen verschoven naar de volgende vergadering op 16 december.

Wat betreft de discussie rond de Alma werd vanwege de studenten aangedrongen op bijkomende fondsen voor de sociale sektor. Zowel in de infrastructuur als in de werking zou moeten geïnvesteerd worden. Waarom, zal men zich afvragen. Het antwoord ligt nogal voor de hand. Investeren in de infrastructuur van Alma zijn nodig omdat de keuken erg verouderd is. En omdat Alma II meer wegheeft van een reusachtige, ongezellige fabriekshal dan van een restaurant. Hoewel met de afname van het aantal maaltijden in Alma II zeker niet alleen op omgevingsfactoren mag afschuiven. Het is inderdaad zo, dat de Alma-directie zijn 'best' doet om de schotels in Alma II minder goed gepresenteerd en minder smakelijk te serveren dan in andere Alma-gelegenheden. Toch blijft precies deze presentatie een belangrijk element. Daarover was echter zowaar iedereen het eens. Naast deze faktor blijft er echter ook nog de Alma-werking. Het blijft nodig de maaltijdprijzen zo goedkoop mogelijk te houden omdat dit toch een belangrijke post opeenstudentenbudget uitmaakt. Het is natuurlijk belangrijk de prijsstijgingen in de Alma zoveel mogelijk tegen te houden als men de democratisering van het onderwijs, die nu trouwens al sterk terugloopt, niet verder wil uithollen. Argumenten hiervoor zijn ondermeer dat de lagere inkomensklassen de laatste jaren steeds meer moeten inleveren. Hun lonen volgen zeker niet de index. Ook op andere terreinen wordt de democratisering tegengewerkt. Zo kan men verwijzen naar de niet-indexering van de beurzen (reeds verschillende jaren) en de nieuwe fiscale stelsels waardoor werklozen —

en die zijn er steeds meer — in hogere belastingsschijven komen en de beurzen aan de neus van hun kinderen zien voorbijgaan.

Is dit een grap of om te huilen?

Maar jammer genoeg blijken de argumenten voor democratisering uit den boze te zijn: ze worden van de tafel geveegd. Het nieuwe 'realisme' duikt langs alle zijden op. Voor infrastructuurwerken wil men eventueel nog naar de academische overheid stappen om daar een zoethoudertje af te dwingen. Zo van 'kijk eens beste mensen, wat een mooie Alma jullie toch krijgen. Het is toch niet meer dan logisch dat jullie dan ook nog een steentje bijdragen en inleveren'. Ofte: kunnen jullie niet wat meer betalen voor jullie eten nu? De verwijzing naar andere universiteiten waar de universitaire overheid zelf ook een steentje bijdraagt om de sociale sektor te ondersteunen werd eveneens terzijde geschoven. Met andere woorden: onze Leuvense universiteit wil wel graag zoveel mogelijk studenten naar hier halen, maar het mag haar absoluut niets kosten. Als ze konden, zouden ze nu proberen winst te halen uit diezelfde sociale sektor. Op die manier wordt een vlotte toegang naar het hoger onderwijs natuurlijk in belangrijke mate een fictie. Zo zien we ook eens het minder attractieve gezicht van de heren academici. Status en aanzien, ten koste van de gewone burger. Die mag wel zijn zonen en dochters naar de universiteit sturen, er veel geld voor betalen (cfr. het inschrijvingsgeld) en zich te pletter wroeten om de nodige centjes bijeen te krijgen voor het studentenbudget van kindief.

Hoefte het gezegd dat de weinig sympathieke opstelling ten opzichte van de sociale sektor de onief wel eens zuur zou kunnen opbreken. Zeker nu een universitair diploma steeds minder een garantie op werk betekent, en vele

gentalenteerden nu al uit financiële overwegingen naar het NUHO uitwijken. Komt daarbij nog dat een beroep op universiteitsgeld "misbruikt" wordt. Wie van ons vindt het immers prettig dat een deel van zijn inschrijving duiten aangewend wordt voor de subsidieren van de Faculty Club. De een dergelijk prestige-project er mag zijn, kan nog geargumenteerd worden. Maar dat de universitaire overheid de profen subsidieert om te gaan eten, terwijl nauwelijks moeite wordt gedaan voor de studenten, is toch al te gek.

En de academische overheid?

Hoe dan ook, zelfs het personeel sprong de profen bij in hun poging goedgekoorde voorzieningen voor studenten verder terug te duwen. De koning behoort wel definitief tot het verleden. Blij als we zijn dat we hi nu geduld worden... En als zonodig toch wat meer geld naar de Alma zou gaan, moet dat maar van andere sociale diensten afgehouwen worden. Alsof het geld daar ook al niet knaagt! Oh ja, men was wel bereid (mondeling dan) te beslissen een briefje te schrijven naar de heren Lennens om nogmaals aan te dringen op een indexering van de beurzen. Dit enig effect zou hebben is nog te vraag. Maar ondertussen durft men niet de vraag stellen aan de academische overheid om bij te springen. En bovendien heeft de overheid zelf veel meer middelen op politieke wijzen op inkonvenienten de sociale politiek.

Infrastructuur ja, werking neen

Uiteindelijk kwam de stemming. Zo men geld gaan vragen voor de infrastructuurwerken? Hierop antwoordde een meerderheid bevestigend. Dat is trouwens niet meer dan normaal.

VETO ZOEKT nog steeds

1. Hulp voor de **lay-out**: passen, meten, cijferen, knippen en plakken... Als je het nog nooit gedaan hebt: maak eens een afspraak om op een dinsdagavond een kijkje te komen nemen.
 2. Hulp voor het **zetten**: wij leren je zetten op een echte fotozetmachine. Je moet wel redelijk vlot kunnen tikken. Na enkele lessen kun je al standaardteksten zetten voor de Veto.
 3. **Artikelplegers** (m/v): interviews Studentenvoorzieningen, reportages massasporten, achtergronden van studentenwerking in fakulteiten, buitenlandse studenten in Leuven... ook Leuven en nationaal nieuws. We zijn nog altijd met te weinig om dat allemaal aan te pakken. Wil je meewerken aan een blad dat een dwarsdoorsnede wil maken van studentenwerking in Leuven... dan verwachten we je.
 4. **Fotografen** (m/v): een artikel schrijven is één ding. Een foto hoort er ook bij. Als je kunt ontwikkelen en afdrukken is dat natuurlijk mooi meegenomen.
 5. **Tekenaars** (m/v): die op basis van een suggestie een eenvoudige cartoon kunnen maken in niet al te veel tijd.
- Veto is een studentenblad. Wij zoeken geen professionals. Kwaliteit willen we bereiken door de nieuwe medewerkers te laten opleiden door de oudere, en ze zo beetje bij beetje nauwer te brengen tot het hart van "het maken van Veto". We wachten op je op de eerste verdieping van 't Stuc.

ational z Vrede

6.30 u. een fakkeltocht door de straten van Leuven met de volgende rode woorden:

- respekt voor mensenrechten
- universele amnestie voor alle gewetensgevangenen
- stop martelingen
- stop doodstraf
- stop politieke moorden door regeringen
- stop 'verdwijningen'

Een miljoen lichtpunten

Bij ontbinding van de optocht worden v.l. -kaarsen aangestoken. In tientallen landen over de hele wereld zal op die manier het lot van de gewetensgevangenen 'belicht' worden.

Wie dus onmogelijk in Leuven kan zijn, kan op zijn manier een lichtpunt brengen door die zaterdag om 18 u. en brandende kaars voor zijn venster te plaatsen: een kleine waakvlam voor te velen die op onrechtvaardige wijze opgesloten zitten, een gedachte voor en die o.w.v. hun overtuiging zijn verdwenen of vermoord, een symbool van hoop van één miljoen lichtpunten.

De mensenrechtendag wordt afgeloten met een avondprogramma in de eetzaal van het Leuvense conservatorium in het teken van "roepen om de lag". De leerlingen van het conservatorium van Mechelen o.l.v. Francis Verdoodt brengen een muziek- en poëzieprogramma, gevolgd door een optreden van Dirk Van Esbroek en Jean Masando.

Grijp deze gelegenheid aan om jouw kleine bijdrage te leveren aan de verdelingsorganisatie van de mensenrechten, zet mee de stap naar meer rechtvaardigheid, veiligheid en vrede: om op 10 dec. om 16 u. naar het ladeuzeplein.

Petities en kaarten voor het avondprogramma kun je krijgen op het sekretariaat van A.I. Vlaanderen, Klukenvest 127, 3030 Heverlee (tel. 016/ 227632 of 016/226937) en in cafe Kaffier, hoek Park - Vesaliusstraat, Leuven.

Jan Etienne

van de universiteit zelf is de eigenaar van de Alma-gebouwen. Moest men de maaltijdprijs verhogen? Buiten de studentenfraktie waren de aanwezigen voor. Tenslotte vond men het dan toch nogens nodig een beetje geld bij te passen (om de studenten rustig te houden?). Om de maaltijdprijzen niet te laten dalen, dus met gemiddeld 5 fr. besliste men het supplementair tekort van 8 miljoen terug te brengen tot zes. Zo moet men de prijzen maar 5% omlaag brengen. Tegelijkertijd werd dit gekoppeld aan het voorstel om andere kosten eens nauwkeuriger te onderzoeken. Zodoende werd zelfs het ballonnetje opgelaten om op termijn te prijs voor universitaire residenties en stuk te laten stijgen. Het nieuwe voorstel Gol, je weet wel (cfr. Veto 9). Als men die 2 miljoen toch nergens anders kon afsplitsen, zou men dan maar eventueel een stuk van de investeringsbijdrage voor de Alma gebruiken om de werking te dekken? - Of hebben we ditmaal verkeerd geraamd?

Werk aan de winkel

toevallig was het vrijdagavond ook op de Algemene Vergadering van de Algemene Raad; daar bleek men lesbehalve opgetogen over de genomen beslissing. Per slot van rekening wint men immers minder vermoeden weer tevreden te zijn met minder kwaliteit. Er werd besloten het hier ook niet bij te laten, maar te roberen naar de academische overheid bewustwording van de problematiek te creëren. Hoe dit precies zou ebeuren zou begin van deze week verwogen worden. Voor de studentenvertegenwoordigers op Akademische Raad, afgevaardigd door Kringraad, is hier nog een taak weggelegd. nuttens kunnen alle geïnteresseerden natuurlijk terecht op Sociale Raad, Meiersstraat 5, Leuven.

Toon Boon

Sportraad organiseert internationaal tornooi

Had het vorig jaar even gekund om geen paaseksamen mee te doen, dan was je wellicht met Sportraad mee getrokken naar het internationaal tornooi in Tilburg. Daar had je dan immers kunnen genieten van een gezellig en uitstekend georganiseerd sporttornooi, en je zou je vast en zeker voorgenomen hebben om ook het volgend jaar mee te doen.

Tilburg is een klein universitair centrum met twee kleine sporthallen en een grasstrook in de studentenwijk waar we vorig jaar rugby speelden. Slapen was ook geen probleem; moe en met hollands 'bier' in de aders voelde je de koude sporthalvloer amper. Na de eerste uitgave opperden enkele aanwezigen reeds de mogelijkheid van een analoog tornooi in Leuven.

Internationaal

Naarmate de Leuvenaars betere resultaten boekten in de volgende tornooien, raakten de verantwoordelijken van Sportraad ervan overtuigd dat Leuven een zo mogelijk nog idealere plaats was voor een internationaal sporttornooi. Aan een Almatafel in de voorbije lente viel het besluit: 'We doen het'. Dit wordt dus een nieuwe optie: een eerste internationaal sportief treffen in Leuven. Je mag immers niet blijven steunen op drie, nochtans stevige massasportpijlers. En een universiteit als de onze mag ook wel op sportgebied internationaal bekend zijn.

Bokken en geiten

De start voor de organisatie verliep niet zo vlot. De aanvraag bij het UCLOS-bestuur om de sporthallen ter beschikking te stellen voor een ontmoeting van doordeweekse sportieve studenten stootte op erg grote weerstand. De profen zaten immers nog in hun maag met het 'Klapstuc'; hierdoor

'verloren' zij immers enkele lessen omdat de sporthal bezet was. Ook het slapen (?) in de sporthal bleek een probleem; het 'samen' slapen van bokken en geiten onder één katholiek dak, weetjewel. De organisatoren zijn dan maar gaan zoeken naar het nodige water voor in de wijn. Uiteindelijk kwam er toch uit de bus, dat Sportraad voor het eerst een internationaal sporttornooi kan en zal inrichten. Het gaat door van woensdag 21 tot vrijdag 23 maart. Weliswaar moest Sportraad wat van haar ambities inbinden. Er zullen immers enkel op donderdagvoormiddag competities doorgaan. Voor het overnachten kan men voorlopig beschikken over het Recreatiecentrum aan Alma III.

Geen topploegen

Volgens de beginselen van de Sportraadwerking worden geen topploegen uitgenodigd. Wel de goede en sportieve ploegen die het sociale leven niet schuwen. Daarom zullen eerst en vooral reeds enkele rugbyteams aanwezig zijn om de Belgische universitaire kampioen (= K.U. Leuven) te bekampen. Klassieke competities zijn er uiteraard ook: volleybal en basketbal (m/v), en minivoetbal op het nieuwe buitenterrein. Ook een gemengd badmintontornooi wordt voorzien, en — wel heel spektakulair — een kayakwedstrijd op de Dijle. De kwistijksen worden weer van stal gehaald om een volkssportenomloop te maken. Een ruime keuze (voor elk wat wils) wordt dus in ieder geval voorzien.

Ook voor Leuvense ploegen zal er plaats zijn, en in de eerste plaats dan voor de winnaars van onze eigen bekercompetities. In die prille lentedagen moet het Sportkot uitgroeien tot het centrum voor Europese studenten-sport, waar fairplay belangrijker is dan het eindresultaat, en waar sportieve contacten worden gelegd voor later. Dus noteer alvast de data: 21, 22 en 23 maart 1984. En fris nog even je Frans, Duits, Italiaans, Zweeds, Engels, of zelfs Pools op...

F.M.

Van 29 maart tot en met 1 april lopen er 500 buitenlandse studenten door Tilburg. Ze komen daar om deel te nemen aan het internationale sporttornooi, dat Pendragon dit jaar voor de derde achtereenvolgende keer organiseert. Naast Belgen uit Leuven, Tsjechen uit Olomouc, Duitsers uit Berlijn, Bonn, Düsseldorf en Mannheim, Polen uit Poznan en Krakau en Zweden uit Stockholm, nemen er ook Nederlandse studenten uit Leiden, Delft, Nijmegen, Twente, Utrecht en Wageningen aan deel. Bovendien worden er uit Tilburg zelf meer dan 150 deelnemers verwacht. Overdag is er een uitgebreid sportprogramma: zaalvoetbal, basketbal, teamzeilen op de Beekse Bergen, rugby, volleybal en tafeltennis. Maar het moet leuk blijven en geen topsport worden, daarom is er ook een uitgebreid nevenactiviteitenprogramma georganiseerd. Sportraad weet wel waarop zij zich inspireert.

VSF over "Gol"

Op haar vergadering van 23 november II, heeft de Vlaamse Studenten Federatie kennis genomen van het wetsontwerp-Gol betreffende de migranten. De VSF veroordeelt elke daad die racistisch is of het racisme bevordert of legaliseert. Daarenboven heeft België aan de landen en volkeren van de Derde Wereld een grote schuld af te betalen. De rijkdom van de geïndustrialiseerde landen is immers grotendeels gebaseerd op de uitbuiting van de Derde Wereldlanden.

Daarom is de VSF solidair met alle vreemdelingen in België en in het bijzonder met de vreemde en Belgische studenten die nu akkie voeren tegen het wetsontwerp-Gol betreffende de migranten. De VSF steunt dan ook hun eisen en bezwaren tegen:

1. de onderdrukking van het recht op familie-hereniging voor vreemde studenten;
2. de niet-erkenning van voorbereidende taalkursussen aan de universiteit;
3. de reductie van de Sociale Zekerheid voor vreemdelingen;
4. de beperking van inschrijvingsrecht en domiciliëring in bepaalde gemeenten;
5. de beperking van verhaal tegen uitwijzing. Voor de vreemdelingen is dit ontwerp een aanval op hun rechten, voor de Belgen een schande!

De VSF roept de Vlaamse studenten op om hun solidariteit te betuigen met deze anti-racistische beweging en massaal deel te nemen aan de betoging van 6 december te Brussel. Tenslotte dringt de Vlaamse Studenten Federatie er bij de regering en de academische overheden op aan eindelijk eens te komen tot een coherent beleid inzake vreemdelingen en vreemde studenten.

De beperking van het aantal erkende ontwikkelingslanden (van 125 tot 42), de 2%-maatregel (per instelling mogen voortaan slechts 2% vreemdelingen zijn), de ontoereikendheid van de (ABOS)-beurzen, en nu het wetsontwerp-Gol zijn allemaal maatregelen die niet alleen de vreemdelingen treffen, maar de gehele Belgische bevolking, die zich daardoor het verrijkende contact met andere culturen ontzegt en zich veroordeelt tot intellectueel provincialisme.

(n.v.d.r.: De Vlaamse Studenten Federatie is de federatie van de overkoepelende studentenorganisaties van de Vlaamse universiteiten en enkele instellingen van Hoger Onderwijs. Voor de K.U. Leuven is de ASR er lid van, en het sekretariaat is gevestigd te Leuven, 's Meiersstraat 5.)

DE WIERING

**CAFÉ CHANTANTS
CABARET
NIEUWE INRICHTING**

Optreden donderdag 3 november
Blues gitaar
om 22.00 uur.

(open van 19.00 tot 04.00 uur)

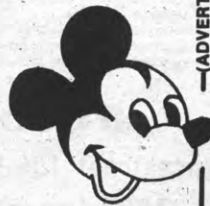
POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

— (ADVERTENTIE) —

Kriminologen over William Vandergucht De Man van 76 miljoen

Op 1 april 1983 slaagde William Vander Gucht erin om de ASLK voor maar liefst 76 miljoen frank op te lichten. Tot op heden is de meester-oplichter spoorloos. Waar de Gentse speurders maar zoeken, hun doel is en blijft onvindbaar. Zoals blijkt uit een gesprek met twee Gentse journalisten heeft de man reeds de halve wereld afgereisd, zonder schuilnaam, maar hij bleef uit de klauwen van de politie. Naar zijn eigen zeggen liet hij zich zelfs onderzoeken in het Gentse AZ; meer nog, hij woonde een zitting van de Gentse raadkamer bij. Openlijk nam hij contact op met de pers. Hij deed zijn verhaal en verdween zoals hij gekomen was. Sindsdien is de meest gezochte Belg spoorloos.

Wat is er gebeurd, de laatste dagen van maart en begin april van dit jaar? Er hoort eerst een inleiding bij, want Vander Gucht was niet aan zijn proefstuk toe. Nadat hij reeds een paar banen als bediende had, werd hij bij de verzekeringsmaatschappij De Vaderlandsche ingehaald als een prins. Hij verdiende er ongeveer het dubbele van zijn loon bij zijn vorige werkgever. Eind 1979 werd hij daar de deur gewezen op verdenking van fraude.

De Vaderlandsche

De maatschappij geeft zelf toe dat er 49 miljoen van eigenaar verwisselden, maar Vander Gucht laat doorschemeren dat het veel meer was. Hij wilde tonen dat hij veel slimmer was dan zijn directe oversten, en 'af en toe' liet hij een ander uit de zwarte kas naar zijn eigen zak overvloeien. Zo slaagde hij erin voor een schadegeval aan een tweepekaatje twee miljoen te laten goedkeuren. De eigenaar zag evenwel een kleiner bedrag.

Toen Vander Guchts promotiekansen reël werden, betaalde hij stukje bij beetje terug, maar het berouw kwam te laat. Naar zijn eigen zeggen was het enkel belastingsfraudegeld dat in zijn zak verdween.

ASLK

Vander Gucht investeerde zijn geld, maar toen de Ambrosianabank overkop ging, kreeg hij het benaud. Hij verloor vele miljoenen en voelde de noodzaak om zijn eigendom opnieuw 'op peil' te brengen. Doelwit was de ASLK-computer. Doordat hij nogal bedreven is in wiskunde en een diepe interesse kreeg voor computers doorzag hij het programma van de ASLK en sloeg zijn slag.

Vander Gucht verwittigde het ASLK-kantoor aan de Heuvelpoort te Gent dat hij 76 miljoen nodig zou hebben. Op 31 maart liet hij een valse Ippa-cheque op de rekening van zijn zuster Yvette boeken en liet daarna dat bedrag op zijn eigen rekening overschrijven (op 1 april). Diezelfde avond kwam hij de bestelde 76 miljoen ophalen. Dit leverde geen probleem want op zijn rekening stond, dank zij de snelle ASLK-service, reeds de onbestaande 76 miljoen geboekt. Hij stopte een deel van het bedrag in een kluis en kwam de rest op 3 april ophalen, in gezelschap van Mevr. Jespers.

Vander Gucht was gerust, zijn oplichting zou pas een paar dagen later ontdekt worden, hij kon zich rustig vanuit Spanje terug naar ons land begeven. Zelf verklaart de dader dat Mevr. Jespers met gans de zaak niets te maken heeft. Ze handelde ter goeder trouw, zo vertelde hij aan de Gentse journalisten. De speurders dachten er anders over.

Gevangenis

Vonden de politiemensen Vander Gucht niet, ze reageerden zich 'vak-kundig' af op de naaste omgeving van hun prooi. Sommigen meenden dat ze hem zo uit zijn tent wilden lokken. Ze sloegen onder andere zijn zuster, zijn vrouw, een vriend en Mevr. Jespers in de boeien.

Deze laatste bleef het langst achter de tralies. Zij zou zich kunnen onttrekken aan de gevolgen van het onderzoek. De snuffelaars, waren waarschijnlijk bang dat ze hun laatste troef in lucht zouden zien opgaan. Mevr. Jespers bleef pakweg 6 maanden in voorhechtenis.

De vrouw van Vander Gucht werd eerder vrijgelaten (en later opgepakt). De politiemensen (onden zich in haar geval een beetje menselijk: haar kinde-

ren dreigden in een instelling geplaatst te worden, nadat het gezin waar ze onderdak vonden verhuisde naar een kleinere woning.

Motief

Waarom gaat een man die al gezeten heeft, die op het punt stond zijn fouten bij 'De Vaderlandsche' te herstellen en die-spijts de faling van de Ambrosiana-toch over een behoorlijk kapitaal beschikt én een gezin heeft waar hij alles voor over heeft; als klap op de vuurpijl nog de ASLK oplichten?

Volgens zijn eigen zeggen was dit het resultaat van een opeestapelde wrok in de gevangenis. Hij was zijn zelfvertrouwen volledig kwijt door het gevangenisleven. Hij hoopte rust te vinden thuis, maar vluchtte telkens. Hij weet dat hij niets misdaan heeft. Toch wou hij zelfbevestiging. Hij wou voor de laatste maal tonen dat hij de slimste was, dat hij het nog kon.

Waar zit hij?

Vander Gucht verdween op maandag 12 september in de zeer vroege morgen. Zoals hij te Parijs opdook, zo werd hij opnieuw één met de massa. 's Anderendaags laat hij nog iets van zich horen: een telefoontje naar 'Het Volk'. Met de woorden "...Ik vraag hen oprecht vergiffenis, in het bijzonder aan mijn twee lieve kinderen en hun moeke..." legde hij de hoorn neer. Hij wil een evenwichtig man worden. Niemand heeft nog iets van hem gehoord. Leeft Vander Gucht nog wel ???

Luk Devreese

Medewerkers aan Veto 10

Relinde Baeten, Toon Boon, Luc Baltussen, Wouter Colson, Ronni De Becker, Robert De Cort, Bart De Moor, Michèle De Saedeleer, Hilde Devoghel, Luk Devreese, Jan Etienne, Noël Herteleer, Filip Huyzen-truyt, Frank Michiels, Peter Mostrey, Dirk Scheys, Frank Uytendaele, Jan Van Steen, Koen Verboven.

LEZERSBRIEVEN

Immobilisme

VETO heeft, zoals zoveel bladen, terecht een lezersrubriek om zijn publiek de kans te geven te reageren op gedane publikaties. Mij treffen dan ook de twee columns van blz. 2 van VETO-7 en -8, genaamd "De Knuppel in de Kikkerpoel" — De Steen in het Hoenderhok" die als twee opeenvolgende afleveringen kunnen worden beschouwd. Het thema is immers tweemaal de interne werking van de Algemene Studentenraad, meer bepaald de relatie van de organisatie met haar blad, VETO. Daar wil ik enkele bedenkingen bij kwijt.

Wat ik vooral toejuicht in VETO-7 en -8 is dat het blad eindelijk het lef opbrengt om de verstrikende ASR-norm te doorbreken van "interne problemen mogen alleen intern worden uitgepraat, moeten niet aan het publiek worden voorgelegd". Is VETO een "intern" probleem, met oplage 8000? Wat is "intern" in de ASR, de Algemene Studentenraad, representatief voor alle KUL-studenten? Maar goed. De ASR heeft altijd gewerkt met een actieve kern van werkers, omdat wachten op de naamloze massa die niet beweegt, *nooit* beweegt, inderdaad geen zin heeft. Minder evident is het evenwel dat in die ASR-kern de laatste jaren vooral de vrijgestelden de dienst uitmaken. De ideëenvorming en de uitvoering daarvan in de ASR wordt steeds meer waargenomen door een vrijgesteldenbestand dat (nog nauwelijks gewijzigd is de laatste jaren en dat alleen maar ouder, geroutineerder, invloedrijker wordt. Heel normaal, edoch betreurenswaardig, is dan ook hun 'reflex' om vooral prestaties, verworvenheden en ideeën te consolideren en te beveiligen. De redenering "interne problemen mogen alleen enz." van zopas is een treffend voorbeeld. Evolutie en zelfkritiek worden over het hoofd gezien, de eigen eigenheid wordt norm.

Het beste middel dat de ASR nochtans heeft om zichzelf in bescherming te nemen tegen een dergelijk immobilisme — dat met onbetwistbare voordelen als routine, vakkennis of efficiënte gepaard gaat — wordt niet benut. Integendeel, VETO wordt door de personeelsveroudering steeds meer de mond gesnoerd. Toch zou vrije, afstandelijke journalistiek in VETO de ASR alleen maar diensten kunnen bewijzen. Zo moet bv. de confrontatie met andere denktrends niet uit de weg worden gegaan. Integendeel, de Algemene Studentenraad is zijn naam alleen maar waardig als de uitvoerende kern (die er onvermijdelijk moet zijn, hoor) opstaat voor zelfkritiek en haar immobilisme tegengaat. Vertrouwen in de VETO-redactie is hierbij onontbeerlijk.

Sinds dat vertrouwen verdwenen is, de ASR-uitvoerders (hoofdzakelijk het personeel) de altijd erkende en gewaardeerde autonomie van VETO plots anders gaat interpreteren en hanteren, zelfs bekennen, kan van VETO in deze formule niet langer sprake zijn. Toch is het deze VETO die drie jaar terug vanuit een incrowd-bladje doorstootte naar een 8000 exemplaren-oplage en 4000 abonnees. Dat de ASR hén dan eerst eens uitlegt waar het schoentje knelt en de schijn niet langer ophoudt. Niet langer de gemakkelijke weg volgt van zaken "intern" te behandelen en zogenaamd op te lossen met een beperkte, hanterbare en de laatste jaren sterk aan elkaar gegroeide incrowd.

Dat is namelijk de werking van polit-buro's die partijbladen hebben, niet die van een Algemene Studentenraad met een autonoom tijdschrift dat zich tot haar hèle achterban richt. Een blad met journalistieke bedoelingen en stelregels (én ook ongetwijfeld fouten), evenwel niet in de eerste plaats met politieke richtlijnen van hogherhand.

Jan H. Verbanck

Dank

Liefste leden van de ASR-stuurgroep en verse Veto-redactie, hartelijk dank omdat jullie Vlaanderen verlost hebben van de kikker in het hoenderhok, William Janssen en P. Vorthuizen. Als ik ook 'ns iets voor jullie kan doen, laat het dan maar weten.

Dag schatjes,

Bern Martens

Handen af van VETO

Veto, een begrip.

Als er iets is in het Leuvense studentenleven dat stevig op z'n poten staat en een produkt op niveau aflevert, is het Veto wel.

Dit in tegenstelling (niet alleen in mijn ogen) tot A.S.R. en SoRa, wankele structuren die rammelen bij de minste trap die er wordt tegen gegeven.

Veto (ik heb het wel degelijk over de echte Veto, niet over jullie slap surrogaat van vandaag) is steeds de moeite van het lezen waard geweest.

Juste die rammelende A.S.R. en SoRa gaan dan Veto eens gaar leren hoe ze aan journalistiek moeten doen! Voelen jullie zelf niet aan hoe absurd die situatie is?

Het is juist dat Veto verslag moet uitbrengen over de bezigheden van de verschillende raden binnen A.S.R., maar Veto mag geen "actief politiek aktiemiddel" worden.

Hebben jullie dan werkelijk de pretentie écht representatief te zijn voor DE Algemene Studentenbevolking?

Laat Veto (zo objectief mogelijk) verslag uitbrengen over A.S.R., SoRa en de andere raden, en verplicht de redactie niet te vervallen tot het niveau van een vakbondslidwerking (terminologie van Veto).

Francis Pingnet

Linkse Kriminologen

Een andere reactie van een Kriminologie-student, niet zozeer op de linkse en rechte zelfleveraktie i.v.m. de Rijkswacht en de Radikale Kriminologie, maar eerder op het laatste gedeelte van de lezersbrief (onderget. Chris Vandeweyer) in Veto 7.

Hierin stelde deze dat de Radikale Kriminologen zich eerder linkse Kriminologen moesten noemen teneinde de vereniging van de ideologie van deze groepering met de Kriminologie-student teniet te doen. Echter, kom je met zulk een voorstel niet van de regen in de drup? Het is nu wel zo dat de Radikale Kriminologen een eerder ongelukkige naam gekozen hebben. Het scheidt inderdaad een probleem zoals Chris Vandeweyer het stelde! Maar waarom kijken naar hun radikale gezondheid (zoals Ch. Van. dat doet) en niet eens de vraag stellen: "Waarom noemen zij zich eigenlijk *kriminologen*?"

— Is het omdat zij enkel kriminologen en kriminologie-studenten onder haar leden telt? Dit zou ons dan misschien tot de vraag leiden: "Moet je je operichte vereniging noemen naar de maatschappelijke status van je leden? Of naar hun gezamenlijke ideologie, doelstellingen en opties?" Bij dit laatste is het misschien wel zinnig om het verband te zoeken tussen de Radikale Kriminologen in Leuven en 'the Radical Criminology' ontstaan in Engeland. Mogelijkerwijze ligt dit verband op dit ogenblik wel veraf!

— Of willen ze misschien wel verenigd worden met een grote groep van studenten (met name Kriminologie-studenten) teneinde te worden aanzien als een grote groepering en zodoende hun minieme getalsterkte te verdoezelen?

Het is alleszins een zeer dubbelzinnige situatie!

Wat zeker is en moet zijn voor iedereen: "Het is een grove misvatting Kriminologie en zijn studenten en de Radikale Kriminologen anderzijds onder één noemer te plaatsen.

Nogmaals, de kriminologie-student en kriminologie louter beschouwen als RADIKAAL, zou een zéér éénzijdige kijk zijn op het PLURALISME dat binnen haar rangen heerst!!! M.a.w.: wij zijn *niet allemaal* 'geneigd tot diepgaande hervormingen'! (definitie van 'radikaal' in Van Dale uitg. 1976, p. 1976)

J.R.

Tombow Normliner System PG

Nauwkeurig tekenen en soepel schrijven.

Nieuw

Tekenen
in 7 lijndiktes
0.18 0.25 0.35
0.40 0.50 0.60
0.70

- * geen onderhoud: altijd klaar voor gebruik droogt niet uit
- * nauwkeurige lijndiktes
- * navulbaar

- * universeel voor technisch tekenen, grafieken, illustraties en ontwerpers, doch ook geschikt voor notities, brieven etc.

acco

tiensestraat 134-136

3000 Leuven

ADVERTENTIE

Derde oproep tot 'Doorbraak'

Politiek anders structureren

Zaterdag 5 november vond in de Kleine Aula van de K.U. Leuven de tweede 'Doorbraak'-dag plaats. Een hele dag werd er door ongeveer tweehonderd deelnemers gede-batteerd over het sociaal-ekono-misch alternatief van de SP. Onder hen bevonden zich ook een aantal prominenten uit de socialistische zuil, zoals Willy Claes, Karel Van Miert, Freddy Willocks, Louis Tobback en Paul Goossens.

We zullen in dit artikel niet ingaan op de bemerkingen die de kongresleden op het SP-plan gemaakt hebben, maar wel op wat Doorbraak poogt te zijn hoe het in de tijd geëvolueerd is. Kort gezegd komt Doorbraak hier op neer: ze wil de zuilen doorbreken om zo te komen tot een progressieve meerderheid in Vlaanderen. M.a.w. de tegenstelling christen-vrijzinnig wordt niet meer als essentieel ervaren en men wil de politiek herstructureren op basis van de tegenstelling progressief-kon-servatief. Tot nog toe zijn er drie oproepen tot Doorbraak geweest. Een eerste in '69 door Leo Collard, een tweede in '79 door 7 SP-ers, een derde door Jef Ulburghs in '83.

Leo Collard in '69

Op 1 mei deed Leo Collard, toenmalig voorzitter van de BSP in het volkshuis van Molenbeek zijn historische oproep tot Doorbraak. Voor de meeste katho-lieken echter is de naam van Leo Collard blijven kleven aan de beruchte wet die de tweede schoolstrijd in België uitlokte. Hij was toen minister van Onderwijs. De mars op Brussel, die daarop volgde, deed de socialistische liberale regering Van Acker-Liebaert (54-58) vallen. Voor velen was het dan ook verwonderlijk, dat het juist Leo Collard was, die zoveel katholieken tegen zich in het harnas geroepen had, die de oproep tot Doorbraak formuleerde.

Toch kwam deze oproep niet als een donderslag bij heldere hemel. P.H. Spaak had daarvoor al meerdere malen gezegd dat de toekomst van Europa afhankelijk was van de samen-werking tussen socialisme en kristen-dom. Enkele jonge CVP-ers en ACV-ers hadden in een manifest gekozen voor een politieke herstructurering van de partijen op basis van de tegenstelling progressief-kon-servatief. De oproep van Collard moet men ook kaderen in de mentaliteit die gescha-pen werd door het tweede Vatikaans con-cilie. Hierin verzoende de Kerk zich met de scheiding tussen kerk en staat. Ook inzake moraal werd ruimte geschapen voor de verantwoordelijk-heid van het vrije individu.

Collard was ervan overtuigd dat de godsdienstige scheidingslijn in de politi-eek niet langer relevant was, dat er een zekere herverdeling der politieke par-tijen noodzakelijk was, omdat de echte scheidingslijn niet langer samenviel met de partijgrenzen, zowel bij de kristenen als bij de socialist.

De oproep van Collard was niet gericht op het opsloppen van afvalligen van de katholieke zuil in de socialisti-sche partij, maar wel op een dialoog van de top van de organisaties en partijen. Ieder progressief kon in zijn organisatie blijven. Hij hoopte dat door dit gesprek aan de top de organisaties van de verschillende zuilen naar elkaar zouden groeien. Het gemeenschappelijk vakbondsfrent zou deze evolutie moeten ondersteunen en dit zou uiteindelijk moeten uitlopen op een hechte samenwerking op partijge-bied.

De reacties

Langs socialistische kant stond men afwijzend. Uit reacties van de Volks-gazet na zijn oproep bleek dat deze oproep een strikt persoonlijk initiatief

van Collard was, waarvan de leiding van zijn partij, de toenmalige uitaire BSP, op een opvallende wijze afstand nam.

Langs kristelijke zijde waren er meer positieve tonen op te vangen. In een manifest in '69 spraken de CVP-jongeren zich uit 'voor een systema-tische samenwerking met vooruitstre-vende krachten in andere partijen, op de eerste plaats de BSP'. Zij spraken zich ook uit voor 'een bijdrage van de CVP tot de hergroepering van de vooruitstrevende politieke krachten'. Ook de toenmalige voorzitter van de CVP-jongeren, Wilfried Martens schaarde zich achter de oproep van Collard. Herman Delecke (prof. aan de K.U. Leuven) pleitte voor het hergroeperen van de partijen in de zin van het travellisme. Kanunnik Don-deyne predikte dat 'tussen socialisme en de sociale houding, die uit het geloof en het evangelie wordt afgeleid, een verwantschap bestaat zodat beiden uiteraard op elkaar aangewezen zijn'.

7 prominente SP-ers in '79

Het manifest "Doorbraak '79" breekt met de koers van Collard. In plaats van te streven naar convergentie van de partijprogramma's, wordt er nu gestreefd naar een duidelijk links pro-gramma. In plaats van samen te werken met progressieve krachten binnen de katholieke organisaties, moet aan die individuen duidelijk gemaakt worden dat ze eerder bij de SP thuishoren. In plaats van gespreken aan de top, moet alles worden toegespijst op de basiswerking. De bedoeling wordt het ACV vast te nagelen op stellingnamen die alleen door de SP vertolkt worden.

Het mislukken van de oproep van Collard wordt door Karel Van Miert toegeschreven aan het gebrek aan openheid bij de socialisten zelf. "Men wilde desnoods wel mensen uit de andere zuil binnenhalen, maar die mochten dan zeker niet hun eigen identiteit behouden."

Antwoord van de katholieken

Sommige katholieke basisgroepen deden uitspraken die in de lijn van het 'Doorbraak'-ideeëngoed liggen. Het manifest van de 17-plussers van de jongerenkerk (juli '79): "...anders uitgedrukt betekent dit basissocialisme en zelfbestuur...". Het tijdschrift van de KSA en VVKK 'Vandaag' (april '80): Wij zijn voor 'een programma van structuurhervorming als economisch alternatief voor het kapitalisme'. Het bleef echter bij deze uitspra-ken.

Het officiële afwijzende standpunt van de katholieke zuil werd op 27 juni verwoord door Leo Marynissen in 'Het Volk' (krant van het ACW): "Binnen de socialistische beweging is men hopelijk niet zo naïef om te geloven dat, op de vraag van kristelijke progressieven naar een eigen arbeiderspartij de BSP het antwoord zou zijn. Voor de realisatie van haar programma rekent het ACW in de huidige omstandigheden op de CVP. Daarnaast wordt weliswaar onder-streepd dat die binding niet meer als zo evident wordt beschouwd en de nood-zak van een kristelijke eenheidspartij niet langer als een axioma wordt vooropgesteld.

Tot de mogelijke alternatieven behoort o.m. de stichting van een autonome kristelijke arbeiderspartij, of het streven naar frontvorming met de socialistische arbeidersbeweging, eventueel met het oog op de oprichting van een progressieve pluralistische arbeiderspartij. Dat Doorbraak echter niet dient te gebeuren door een socialistische partijkamp lijkt ons on-realistisch en al te voortvarend'.

Jef Ulburghs in '83

De oproep van de 7 SP-ers vond gehoor bij Jef Ulburghs. Hij is priester te Genk en voorzitter van vzw Tref-

punt, wat zowat de organisatievorm van Doorbraak is. Op de tweede nationale Doorbraakdag te Leuven in '83 deed hij een nieuwe oproep tot 'Doorbraak' van de zuilen. 'Doorbraak wil geen beweging zijn, maar een platform waar je vrij kan denken. Zeker met de SP die een geprivilegi-erde partner is, maar ook met klein links en het ACW moet het tot een konstruktieve dialoog komen. Pas als de zuilen doorbroken zijn en de arbeidersbeweging eengezind is, kan het tot een nieuw socialisme komen.'

Bij deze nieuwe oproep tot Doorbraak ligt de klemtoon op ontzuiling (bundeling van alle progressieve krach-ten doorheen de zuilen), socialistisch zelfbeheer, solidariteit met de onder-derde volkeren in de derde wereld, en herverdeling van de macht. Enkele uitspraken uit de toespraak van Jef Ulburghs die hij gaf op het einde van het kongres: "Het socialisme in Vlaan-deren staat op een keerpunt. De gewestvorming is een feit. Hierdoor krijgt het socialisme een historische kans om herboren te worden". 'De oproep van een democratisch socia-lisme wordt niet alleen bepaald door een juiste analyse of een perfect 'eoretisch socialisme, maar vooral op

de wijze waarop het volk betrokken wordt bij de opbouw van dit socia-lisme'. 'Wanneer onze huidige regere-ders spreken van inlevering, van verhoogde concurrentie, hebben ze duidelijk ongelijk. Opdrijven van onze export naar het verarmde zuiden is niet meer mogelijk. Exporteren naar nabu-rige landen, die overal inleveren, die overal de concurrentie opzwepen, die legers werklozen in onmogelijke socia-le miserie uitbouwen... is een aanslag op de historische en sociale waardig-heid van ieder mens'.

Bij het ACV, geboren als een afweermecanisme tegen het opruk-kende socialisme, evolueert de basis voorzichtig naar het socialisme. In haar kongresbesluiten spreekt het ACW zelfs over basis-socialisme en zelfbeheer... We moeten haar aan-moedigen en respect opbrengen voor haar eigen evolutie naar het socia-lisme'.

Antwoord van de katholieken

Tot nu toe heeft men vanuit de katholieke zuil nog niet gereageerd op de oproep van Jef Ulburghs. Het lijkt erop dat men verder dan ooit ver-rijderd is van de Doorbraak. Wilfried Martens, ooit voorstander van Doorbraak, toont hiertoe geen tekenen meer, van een gemeenschappelijk vak-bondsfrent is er geen sprake en de affaire Vermeulen toont aan dat men binnen de socialistische zuil er niet helemaal voor te vinden is.

De euforie van de jaren '60 lijkt voorbij.

K.V.

VETO korrektioneel

De Kamer van Inbeschuldiging-stelling te Brussel deed op 10 no- vember jl. uitspraak over de verwij-zing van de VETO-zaak naar de kor-rektionele rechtbank. Daarmee ver-werpt de Kamer het beroep dat tegen de beslissing van de Raad-kamer te Leuven was aangekend.

Nadat VETO in april 1982 een foto publiceerde van een dokument dat op het arrondissementsscommissa-riat voor wetensbezwaarden was gestolen, werden redakteur F.M. en verantwoordelijke uitgever M.M. van VETO door het parket beschul-digd van heling.

Tegen de verwijzing naar de Kor-rektionele Rechtbank werd beroep aangekend. Nadat deze zaak drie keer werd uitgesteld, deed de Kamer van Inbeschuldigingstelling nu dus toch een uitspraak. Wanneer de zaak precies voorkomt, is nog niet bekend. Vermoed wordt, dat men mikt op de kerstvakantie. In die periode is het immers het moeilijkst om de sympathie van de studenten te mobiliseren. Nochtans is het duide-lijk dat hier VETO wordt geveisd als studentenblad. De steun van de studenten zou dan ook niet onwel-kom zijn.

WERK GROEP VOEDING

AANBEVOLEN MENU'S IN ALMA VAN 5/12 t/m 11/12/83

	RESTAURANT A. II en III	SNACK A. II en III ALTERNATIEF	SEDES	GHO, M.C., P.C., ALMA I.
	HELDERE GROENTENSOEP		SOEP VAN DE DAG	HELDERE GROENTENSOEP
5/12	KADELJAUW ROLLETJE WORTELEN met ROZEMEN AARD. NATUURYOGHURT	GRIEKSE RIJST	VARKENSRIJD SCHORSENEREN in ROOM AARD. FRUIT	RUMSTEAK SPINAZIE in ROOM AARD. FRUIT
6/12	TOMATENSOEP met BALLETTES RUMPSTEAK SPRUITEN in ROOM RIJST FRUIT	SPAGETTI met KOMBU	SOEP VAN DE DAG ST-NIKLAASMENU	TOMATENSOEP met BALLETTES RUMSTEAK SPRUITEN in ROOM ZILVERVLIES RIJST FRUIT
7/12	AJUINSOEP LEVER WITTE KOOL in ROOM AARD. FRUIT	HAYER met GROENTEN	SOEP VAN DE DAG VARKENSGEBRAAD SPRUITEN AARD. YOGHURT	AJUINSOEP LEVER met WITTE KOOL in ROOM AARD. FRUIT
8/12	BRETOENSE SOEP KIP MAIS met ERWTJES ZILVERVLIES RIJST YOGHURT	GROENTENPIZZA	SOEP VAN DE DAG PICCATA à l'ORLOFF	BRETOENSE SOEP FOREL BELLE HÉLÈNE VOLLE RIJST YOGHURT
9/12	CULTIVATEURSOEP PLADJ'S SCHORSENEREN in ROOM AARD. FRUIT	GIERSTKROKETTEN	SOEP VAN DE DAG KOOLVIS ARGENTEVIL YOGHURT met FRUIT	CULTIVATEUR SOEP PLADJ'S PRINSESSEBONEN AARD. YOGHURT

NB.: 6/12 SPECIALE ST-NIKLAASMENU !!

VOOR VERDERE INLICHTINGEN EN INFORMATIE: L. VAN DER AA, E. VAN
EVENSTR. 2c, 2de VERDIEP. OF TEL. 22 99 11

